

Sygn. akt III AUa 1580/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. G. (W. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 18 czerwca 2012r. sygn. akt IV U 1077/11

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. na rzecz ubezpieczonego W. G. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1580/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 maja 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu W. G. prawa do emerytury albowiem ubezpieczony nie udowodnił 25 lat pracy, nie osiągnął wieku emerytalnego i nie rozwiązał umowy o pracę.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się przyznania prawa do spornego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Decyzją z dnia 25 maja 2011 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej ponieważ uznał, że ubezpieczony udowodnił 22 lata 7 miesięcy i 22 dni pracy, w tym 19 lat, 4 miesiące i 13 dni pracy górniczej o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł ubezpieczony argumentując, że organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy równorzędnej z pracą górniczą od dnia 31 sierpnia 1999 roku do 31 stycznia 2008 roku w wymiarze 5 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Decyzją z dnia 5 sierpnia 2011 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej z powodu braku 25 lat pracy górniczej i równorzędnej niezbędnej do przyznania prawa do świadczenia.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł ubezpieczony W. G. domagając się jej zmiany oraz podnosząc, iż okresem równorzędnym z okresem pracy górniczej jest zatrudnienie w (...) Spółka z o.o. oraz w przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podkreślając, że tylko przejście górnika do innej pracy w ramach programów restrukturyzacyjnych daje podstawę do zaliczenia podjętego jako pracy równorzędnej z pracą górniczą na mocy art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2012 roku sygn. akt IV U 1077/11 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie w pkt 1 oddalił odwołanie od decyzji z dnia 10 maja 2011 roku, w pkt 2 oddalił odwołanie od decyzji z dnia 25 maja 2011 roku, w pkt 3 zmienił decyzję organu rentowego z dnia 5 sierpnia 2011 roku i przyznał ubezpieczonemu W. G. prawo do górniczej emerytury od dnia 1 marca 2011 roku.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że ubezpieczony w dniu 31 sierpnia 1999 roku zakończył pracę w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w C.

a powodem rozwiązania umowy o pracę była likwidacja tego przedsiębiorstwa.

Z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń wynika i ta okoliczność, że po rozwiązaniu stosunku służbowego ubezpieczony był nadal zatrudniony.

Było to zatrudnienie w spółce (...) od 1 października 1999 roku

do 30 czerwca 2000 roku i w spółce (...) od 2 lipca 2000 roku do 31 stycznia 2008 roku.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdzał również,

że ubezpieczony od 7 września 1999 roku do 30 września 1999 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. a za okres od dnia

15 września 1999 roku do dnia 30 września 1999 roku otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych.

Powołując się na art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.) Sąd Okręgowy uznał, że praca ubezpieczonego W. G. w spółce (...) i spółce (...) podlega zaliczeniu

jako praca równorzędna. Sąd I instancji argumentował, że zgłoszenie do urzędu zatrudnienia nie przerywa związku organizacyjnego i czasowego oraz funkcjonalnego pomiędzy zatrudnieniem w (...) S.A. a zatrudnieniem w spółce (...) i w kolejnej spółce. Według Sądu pierwszej instancji słowo „przeszli” użyte w art. 50c ust. 2 pkt 2 nie może być rozumiane tak wąsko jak czyni to organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy stwierdził, że ubezpieczony wykazał się ponad 27-letnim zatrudnieniem górniczym, co wobec spełnienia pozostałych warunków gwarantuje mu prawo do emerytury górniczej od 1 marca 2011 roku.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniósł organ rentowy.

Wnoszący środek odwoławczy zaskarżył opisany wyrok w pkt 3 zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zdaniem organu rentowego w konsekwencji doszło do naruszenia prawa materialnego poprzez jego niewłaściwą wykładnię, a mianowicie art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej poprzez uznanie za równorzędne z pracą górniczą jakiegokolwiek zatrudnienia podjętego przez pracownika zwolnionego z likwidowanego przedsiębiorstwa górniczego, bez uwzględnienia związku funkcjonalnego tego zwolnienia z przejściem do innej pracy na podstawie odpowiednich przepisów o restrukturyzacji zatrudnienia

w przedsiębiorstwach górniczych a w konsekwencji przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej od dnia 1 marca 2011 roku pomimo niespełnienia warunków do przyznania tego świadczenia.

W oparciu o przedstawiony zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonego złożonego od decyzji z dnia 5 sierpnia 2011 roku.

Według organu rentowego tylko przejście w ramach uregulowanych odpowiednimi przepisami programów restrukturyzacyjnych daje podstawę zaliczenia podjętego zatrudnienia jako pracy równorzędnej z pracą górniczą na mocy art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Zdaniem apelującego w niniejszej sprawie pomiędzy likwidacją Przedsiębiorstwa (...) w C. a podjęciem nowego zatrudnienia nie istniał również związek funkcjonalny i czasowy, gdyż nie wykazano aby ubezpieczony skorzystał z programu restrukturyzacyjnego przez likwidowane przedsiębiorstwo, co potwierdza fakt, że ubezpieczony od 7 września 1999 roku

do 30 września 1999 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy

w C., a za okres od 15 września 1999 roku do 30 września 1999 roku otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie, a co za tym idzie podlega oddaleniu.

Wobec jasno wyrażonego zakresu zaskarżenia apelacji, zdaniem Sądu Odwoławczego stwierdzić należy, iż wyrok Sądu Okręgowego z dnia 18 czerwca 2012 roku sygn. akt IV U 10177/11 w zakresie w jakim w pkt 3 zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 5 sierpnia 2011 roku przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1 marca 2011 roku, odpowiada prawu.

Sąd II instancji uznał bowiem, że Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe, nie naruszył przepisów prawa ani postępowania w tym art. 233 § 1 k.p.c., zaś poczynione przez niego ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za swoje.

Wobec bezspornych okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, zadanie Sądu sprowadza się również do dokonania interpretacji art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.) i rozstrzygnięcia czy w jego świetle praca ubezpieczonego W. G. w spółce (...) i spółce (...) podlega zaliczeniu jako praca równorzędna z pracą górniczą w wymiarze nie dłuższym niż 5 lat.

Również zdaniem Sądu II instancji rację ma Sąd Okręgowy uwzględniając tę pracę ubezpieczonego jako pracę równorzędną z pracą górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 2 pkt 2 cytowanej wyżej ustawy Zgodnie bowiem z art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy

za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący pracę górniczą lub równorzędną przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu o którym mowa w ust 1 pkt 1-4.

Intencją ustawodawcy było zatem umożliwienie górnikom, których kopalnia uległa likwidacji dopracowania okresu nie dłuższego niż 5 lat w innych dowolnych podmiotach, nawet zupełnie niezwiązanych z górnictwem i w konsekwencji uwzględnienia tego okresu zatrudnienia przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury jako okresu równorzędnego z pracą górniczą.

Wobec brzmienia tego przepisu brak jest zdaniem Sądu Apelacyjnego podstaw do przyjęcia twierdzenia organu rentowego, że w przypadku ubezpieczonego pomiędzy likwidacją Przedsiębiorstwa (...) w C.

a podjęciem innego nowego zatrudnienia nie istnieje związek funkcjonalny, organizacyjny i czasowy. Czas przez jaki ubezpieczony był zarejestrowany

w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. tj. od dnia 7 września 1999 roku do 30 września 1999 roku oraz okres, za który pobierał zasiłek dla bezrobotnych od dnia 15 września 1999 roku do 30 września 1999 roku jest zbyt krótkim okresem, aby można było mówić o przerwaniu związku organizacyjnego i funkcjonalnego pomiędzy zatrudnieniem w (...) S.A. a zatrudnieniem w kolejnej spółce (...)

i spółce (...).

Wobec okoliczności, iż niewątpliwie doszło do likwidacji Przedsiębiorstwa(...) S.A. w C. można w sposób oczywisty stwierdzić,

że zatrudnienie ubezpieczonego we wspomnianym przedsiębiorstwie nie mogło być kontynuowane.

W konsekwencji dopuszczalne jest uwzględnienie ubezpieczonego W. G. do okresu pracy równorzędnej z pracą górniczą okresu zatrudnienia w spółkach (...) i (...) w spornym okresie w wymiarze nie dłuższym niż 5 lat.

Przedstawione stanowisko zostało potwierdzone w aktualnej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, który m.in. w wyroku z dnia 22 sierpnia 2012 roku sygn. akt I UK 117/12 wskazał, iż przepis art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach nie zawiera wymagania bezpośredniego przejścia z utraconego górniczego zatrudnienia do pracy u innego „niegórniczego” pracodawcy, ani żadnego innego normatywnego rygoru wystąpienia precyzyjnie określonego „czasowego” związku pomiędzy wymienionymi okresami zatrudnienia, w tym niedookreślonej, nieprecyzyjnej, a przede wszystkim normatywnie nieuregulowanej, „wyraźnej bliskości czasowej pomiędzy tym zdarzeniami (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia

3 września 2009 roku, III AUa 1188/09, Biuletyn SAKa 2010/2/33) za wyjątkiem ograniczenia dopuszczalności uwzględnienia przy obliczaniu wymaganego górniczego stażu ubezpieczenia okresów równorzędnego zatrudnienia przy innych pracach „niegórnicznych” w rozmiarze nie dłuższym niż 5 lat”.

Reasumując, uznać należy, że prawidłowo stwierdził Sąd Okręgowy,

iż ubezpieczony wykazał się łącznie ponad 25-letnim wymiarem pracy górniczej

i równorzędnej wymaganym w art. 50a ust. 2 w związku z art. 50c ust.2 pkt 2 ustawy

z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Wobec powyższych ustaleń Sąd Okręgowy prawidłowo przyznał ubezpieczonemu prawo do spornego świadczenia od dnia 1 marca 2011 roku, zaś pozostałe argumenty organu rentowego zwłaszcza wobec przedstawionego stanowiska Sądu Najwyższego są zdaniem Sądu Odwoławczego nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek